

ស្វែងយល់ពីល្បែងបាយខុំ

(Understanding on Baykhom Game)

ដោយ ៖ ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **វ៉ុំ ម៉ុង**
ជំនួយការរាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា

សេចក្តីផ្តើម

បាយខុំជាប្រភេទល្បែងមួយក្នុងចំណោមប្រភេទល្បែងប្រជាប្រិយខ្មែរ (khmer popular game) ដែលយើងធ្លាប់បានដឹងនិងចូលរួមលេងជាទម្លាប់ហូរហែមកហើយដូចជា ល្បែងបោះអង្កាញ់ ល្បែងចោលឈូង លាក់កន្សែង ទាញព្រំត្រៃ គ្របមាន់ ជាដើម។ គេច្រើនលេងល្បែងបាយខុំនៅពេលសង្គ្រាមឆ្នាំ១៩៧៥ ឬពេលសម្រាកពីការងារ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែមិនលេងជាក្រុមដូចល្បែងដទៃទៀតពោលគឺលេងម្នាក់ទល់នឹងម្នាក់ដូចល្បែងអុកចត្រង្គដែរ។ សូមបញ្ជាក់ជូនប្រិយមិត្តអ្នកអានបានជ្រាបថា អត្ថបទនេះគ្រាន់តែជាការពិពណ៌នារៀបរាប់ពីល្បែងបាយខុំទៅតាមអ្វីដែលធ្លាប់បានត្រង់ត្រាប់ពីចាស់ទុំក្នុងនាមពួកគាត់ជាអ្នកបញ្ជូនបន្ត ក៏ដូចជា ការចូលរួមលេងល្បែងជាមួយមិត្តភក្តិ និងក្រុមគ្រួសារដោយ

ផ្ទាល់កាលពីនៅយុវវ័យតែប៉ុណ្ណោះ ហើយមកដល់ពេលនេះចេះតែនឹកគិតចង់ឱ្យល្បែងមួយនេះបន្តរស់រានមានជីវិតទៅទៀត ជាមួយនឹងវប្បធម៌របស់ជាតិ។ ដូច្នោះ នៅក្នុងការពិពណ៌នាជាបន្តបន្ទាប់ទៅនេះ ប្រិយមិត្តអ្នកអាននឹងបានឃើញពីអ្វីដែលជាមធ្យោបាយប្រើប្រាស់របស់ល្បែង របៀបលេងជាក់ស្តែង វិធានជាគោលទាំងឡាយ ភាសាប្រើប្រាស់ក្នុងល្បែង ក៏ដូចជាសារប្រយោជន៍មួយចំនួនរបស់ល្បែងបាយខុំផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងជីវិតរស់នៅរបស់ប្រជាជនខ្មែរយើង។

១. មធ្យោបាយប្រើប្រាស់

ល្បែងបាយខុំទាមទារឱ្យមានជាចាំបាច់នូវបន្ទះឈើក្រាស់ឈូសស្អាតមួយរាងជាពងក្រពើមានទម្ងន់ធ្ងន់ល្មមងាយស្រួលលើកទុកជាក់និងមានរន្ធមូលៗចំនួនដប់ មានទំហំមាត់រន្ធនិងជម្រៅប្រហែលមួយចង្ក្រលដែរ។ នៅខាងចុងម្ខាងៗមានរន្ធពីរ ព្រមទាំងមានរន្ធចំនួន ៨

្រូវបានក្រុមសម្តេចសង្ឃរាជជូនណាតភាគ១,២បោះពុម្ព
ត្រាទី៥ ឆ្នាំ ១៩៦៨ ទំព័រ ៥៨៩។

ទៀតនៅទល់មុខគ្នាម្ខាងម្ខាងបួនៗ។ បន្ទាប់មកត្រូវ
មានកូនចំនួនសែសិបពីរសម្រាប់ដើរ^២ អាចជា
សំបកខ្មៅដូង គ្រាប់ផ្លែរលួស ឬគ្រាប់ផ្លែស្វាត
ព្រមទាំងមានស្ករតិរ ធ្វើពីស្លឹកត្នោតសម្រាប់
ដាក់កូនដែលទទួលបានពីការដើរ។

២. អំពីរបៀបលេង

ជាធម្មតាល្បែងនីមួយៗតែងមានរបៀប
លេងផ្សេងៗពីគ្នា។ ដោយឡែកចំពោះល្បែង
បាយខ្ញុំ ក៏មានរបៀបលេងផ្ទាល់របស់ខ្លួនដែរ។
មុននឹងចាប់ផ្តើមលេងភាគីទាំងពីរត្រូវជួយគ្នា
រៀបចំដាក់កូនក្នុងរន្ធទាំងដប់ : រន្ធចុងដើមដាក់
កូនដប់ (ម្ខាងៗកូនប្រាំ) និងកូនសាមសិបពីរ
ទៀតដាក់ក្នុងរន្ធទាំងប្រាំបីនៅទល់មុខគ្នា (មួយ
រន្ធចំនួនបួន)។ បន្ទាប់មកភាគីទាំងពីរចាប់
ផ្តើមប៉ុកជាមួយគ្នាដើម្បីប្រកាសឱ្យដឹងពីអាទិ
ភាពនៃភាគីត្រូវដើរមុនបន្ទាប់ពីប៉ុករយ្យះគេ។
សូមឆ្លៀតឱកាសនេះបញ្ជាក់ជូនបន្តិចពីរបៀប
ប៉ុកដាក់ស្តែង។ ដំណើរការប៉ុកប្រព្រឹត្តទៅ
ដោយភាគី ម្ខាងៗយកដៃស្តាំលាក់ក្រោយខ្នង
ហើយបន្តិវាចាថា «ប៉ុកស៊ីស៊ីស៊ី» ដោយចេញ
ដៃជាសញ្ញាព្រមគ្នាមកខាងមុខដូចជាចេញ
ម្រាមចង្អុលដៃមួយ ចេញម្រាមដៃលាតទាំងប្រាំ
ឬ ម្រាមដៃក្តាប់ទាំងប្រាំជាដើម។ ដាក់ស្តែងបើ

ភាគីម្ខាងចេញចង្អុលដៃមួយ ម្ខាងទៀតចេញ
ម្រាមដៃលាត (លាតបាតដៃ) គឺ អ្នកចេញម្រាម
ចង្អុលដៃមួយជាអ្នកឈ្នះ។ បើម្ខាងចេញម្រាម
ចង្អុលដៃមួយ ម្ខាងទៀតចេញម្រាមដៃក្តាប់ អ្នក
ចេញម្រាមដៃក្តាប់ជាអ្នកឈ្នះ។ បើម្ខាងចេញ
ម្រាមដៃលាត ម្ខាងទៀតចេញម្រាមដៃក្តាប់ គឺ
អ្នកចេញម្រាមដៃលាតជាអ្នកឈ្នះ។ បើចេញ
ម្រាមដៃមកដូចគ្នា គេហៅថា «ចាវ» ត្រូវអនុវត្ត
ម្តងទៀត។ ភាគីឈ្នះជាអ្នកចាប់ផ្តើមដើរមុន
ដោយដើរទៅស្តាំឬទៅឆ្វេងក៏បាន ហើយចាប់
រន្ធណាក៏បាន ប៉ុន្តែអ្នករៀបរៀងអត្ថបទនឹង
ជម្រាបជូនដោយលម្អិតបន្ថែមពីរបៀបដើរ
ដែលបានចំណេញឬខាតកូនរបស់ភាគីទាំងពីរ
ក្នុងចំណុចទី២ ស្តីពីក្បួនដើរដាក់ស្តែង។ សូមត្រ
ឡប់មករៀបរាប់ពីរបៀបលេងជាបន្តទៅទៀត។
បើចាប់យករន្ធណាមួយដើរហើយដើរទៅអស់
កូនត្រឹមណាត្រូវចាប់កូនក្នុងរន្ធបន្ទាប់ដើរទៅ
ទៀត។ ដើរទាល់តែអស់កូនហើយឃើញមាន
រន្ធមួយទទេនៅពីមុខទើបអាចស៊ីបានរន្ធបន្ទាប់
ដោយយកដៃកេះរន្ធទទេហើយស៊ីកូនក្នុងរន្ធ
បន្ទាប់នោះ។ បើមានរន្ធទទេទៀតត្រូវយកដៃ
កេះរន្ធទទេនោះហើយស៊ីរន្ធមានកូនបន្តទៀត។
សូមបញ្ជាក់ថាតាមវិធានកំណត់ក្នុងពេលដើរ
រន្ធ មួយអាចដាក់បានតែកូនមួយប៉ុណ្ណោះ។ រីឯ
ចំនួនកូនដែលត្រូវស៊ីវិញអាចមានតាំងពីមួយ

^២- ដ-។

រហូតដល់ម្ភៃក៏មានក្នុងករណីដើរញែក^៣ ដោយ
 ចាប់យករន្ធពិសេសណាមួយ។ ក្នុងសភាពចៃ
 ដន្យដោយមិនបានគិតឱ្យស្រួលបូលដើរទៅ
 ស្រាប់តែអស់កូនហើយរន្ធបន្ទាប់មានទំនេរដល់
 ទៅពីរន្ធបានន័យថាដើរឃ្លា ងមិនអាចបន្ត
 សកម្មភាពទៀតបានទេត្រូវទុកអាទិភាពឱ្យភាគី
 ម្ខាងទៀតដើរម្តង។ ប៉ុន្តែក្នុងល្បែងបាយខុំមាន
 ការខុសប្លែកពីល្បែងបោះអង្កញ់បន្តិចនៅត្រង់
 ថាភាគីទាំងពីរ ដើរម្តងម្នាក់ មិនមែនរង់ចាំទាល់
 តែភាគីមួយធ្វើ «ឡើង» ទើបភាគីមួយទៀតបន្ត
 សកម្មភាពរបស់ខ្លួននោះឡើយ។ ម្យ៉ាងទៀត
 បន្ទាប់ពីលេងលើកទីមួយទៅអាចមានភាគីណា
 មួយខ្លះកូនដាក់មិនគ្រប់។ បើមានករណីបែប
 នេះកើតឡើងភាគីនោះត្រូវទុករន្ធឱ្យនៅទំនេរ។
 បើភាគីម្ខាងដើរច្រឡំដាក់កូនក្នុងរន្ធទេភាគី
 ម្ខាងទៀតអាចយកដៃខ្ទប់រន្ធនោះហើយយក
 កូនមកទុកជារបស់ខ្លួន។ ម្យ៉ាងទៀតបើលេងទៅ
 ម្ខាងៗនៅសល់កូនមួយឬពីរពុំអាចដើរបានគេ
 ត្រូវបញ្ឈប់ការដើរត្រឹមប៉ុណ្ណោះ ហើយចែកកូន
 គ្នា កូននៅខាងណា ខាងនោះទទួលយក។ រួច
 ហើយដើរបន្តសកម្មភាពដាក់កូនក្នុងរន្ធសាជា
 ថ្មី។ គួរកត់សម្គាល់ថាក្នុងការរៀបចំកូនដាក់ក្នុង

^៣ដើរញែកគឺគេចាប់យករន្ធមួយ ហើយដាក់កូនក្នុងរន្ធស្តាំ
 និងរន្ធឆ្វេង ហើយដើរបន្តទៅឆ្វេង។ បើដាក់កូនក្នុងរន្ធ
 ឆ្វេងមុន ហើយត្រូវដាក់កូន ក្នុងរន្ធស្តាំមួយទៀតរួចដើរ
 បន្តមកស្តាំ។

រន្ធបើមានភាគីណាមួយសល់កូនមួយឬពីរ ឬក៏
 អត់សោះ គ្មានកូនដាក់ក្នុងរន្ធតែម្តង គេសន្មត
 ហៅថា «ដាច់ស្រុក» បានន័យថាភាគីនោះចាញ់
 គេ ហើយបើប្រៀបធៀបមកការរកស៊ីវិញ មាន
 ន័យថាខាតលិចលង់តែម្តង។ ដូច្នេះភាគីដែល
 ឈ្នះអាចឱ្យភាគីចាញ់ផ្ទុំរន្ធ។ គេឱ្យភាគីចាញ់
 ដាក់កូនក្នុងរន្ធនាមួយហើយផ្ទុំកូននោះឱ្យ
 ប្តឹងឡើងដល់មាត់រន្ធ ទើបភាគីឈ្នះគេសុខចិត្ត។
 គេអាចឱ្យផ្ទុំរន្ធប៉ុន្មានក៏បាន អាស្រ័យលើការ
 សន្យាគ្នាមុនពេលចាប់ផ្តើមលេងល្បែង។

៣. ភាសាប្រើប្រាស់ក្នុងល្បែងបាយខុំ

ភាសាហៅទៅលើរន្ធឬក្នុងដំណើរការ
 ដើរមានភាពខុសប្លែកគ្នា។ ដាក់ស្តែងចំពោះរន្ធ
 ចុងដើមក្តារគេហៅថារន្ធក្បាលដីមឿង។ ភាគី
 នីមួយៗមានរន្ធក្បាលដីមឿងមួយម្នាក់នៅខាង
 ស្តាំដៃរបស់ខ្លួន។ ចំណែករន្ធទាំងប្រាំបីដែលនៅ
 ចន្លោះរន្ធក្បាលដីមឿងគេហៅថារន្ធបរិវារ។
 សំបកខ្មៅដូងឬគ្រាប់រុក្ខជាតិស្រាលៗដែលយក
 មកដាក់ក្នុងរន្ធទាំងដប់ហៅថា«កូន»។ សកម្ម
 ភាពដែលភាគីម្ខាងធ្វើសាចុះសាឡើងគេហៅ
 ថា «ដើរ»។ ចំពោះកូនវិញមានពីរប្រភេទគឺកូន
 ក្បាលដីមឿង (កូនប្រាំ) និងកូនបរិវារឬកូនក្នុង
 រន្ធបរិវារទាំងប្រាំបី (កូនបួន)។ កូនដែលបាន

^៤សូមមើលវចនានុក្រមសម្តេចសង្ឃរាជជួនណាតទំព័រ
 ៥៨៩ ដូចមុន។

មកពីការដើរមានឈ្មោះថា «កូនស៊ី»។ ចំពោះ រន្ធវិញ រន្ធទំនេរគ្មានកូនក្នុងពេលកំពុងលេងគេ ហៅថា «រន្ធកេង»។ រន្ធកេងអាចមានពីរប្រភេទមាន។ បើដើរមកដល់រន្ធមានសភាពបែបនេះគេត្រូវ ពោលពាក្យថា «កេងស៊ី»។ បើដើរទៅហើយ ប្រទះឃើញកូនតែមួយក្នុងរន្ធគេហៅថា «កូន លើកទុក»។ គេអាចលើកទុកកូនក្នុងរន្ធបន្ទាប់ ទោះបីជារន្ធបន្ទាប់នោះមានឬមិនមានកូនក្តី។ គេអាចឃើញមានករណីលើកទុកហើយកេងស៊ី ឬលើកទុកហើយចាប់កូនក្នុងរន្ធដើរបន្តទៅមុខ ទៀតក៏មាន។ រន្ធដែលទទេខ្លះកូនដាក់តាំងពី ដើមទីគេឱ្យឈ្មោះថា «រន្ធស្តុយ»។ អាចមានរន្ធ ស្តុយពីមួយទៅបីឬបួនក៏មាន។ បើមានករណី បែបនេះកើតឡើងគេហៅថា «ដាច់ស្រុក» ដែល ជាសក្ខីភាពនៃការត្រៀមចាញ់របស់ភាគីម្ខាង ទៀត ដោយជៀសមិនផុត ព្រោះថាបើខ្លះកូន ហើយគេមិនអាចដើរដោយស្រួលបានទេចង់ឬ មិនចង់ភាគីដែលមានកូនគ្រប់គ្រាន់គេអាចស៊ី បន្ថែមទៀតក៏មាន ហើយកូនរបស់គេចេះតែ កើនឡើងវិស័យដូចការរកស៊ីដែលវិវត្តទៅមុខ ដូចឡើងកាំជណ្តើរ។ ឯកូនរបស់ភាគីម្ខាងទៀត ចេះតែហោចទៅរហូតដល់ទៅគ្មានកូនដាក់ ក្នុងរន្ធសោះតែម្តង។ នោះហើយដែលគេហៅថា ដំណាក់កាលចាញ់ជាស្ថា ពរព្រោះភាគីម្ខាង ទៀតគេស៊ីផ្តាច់ស្រុកអស់តែម្តង។ ដល់ពេល នេះភាគីដែលឈ្នះគេបង្គាប់ភាគីចាញ់យកកូន

មួយទៅដាក់ក្នុងរន្ធហើយផ្ទុំកូននោះឱ្យប្តឹង ឡើងមកលើមាត់រន្ធ។ នោះហើយដែលគេហៅ ថាដំណាក់កាល «ផ្ទុំរន្ធ»។ បន្ទាប់ពីនោះគេអាច បន្តលេងទៀតក៏បានអាស្រ័យលើការសម្រេច ចិត្តរបស់ភាគីចាញ់ថាចង់ស្តារស្ថានការណ៍ឬ មួយយ៉ាងណាតែប៉ុណ្ណោះ។

៤. អំពីក្បួនដើរដាក់ស្តែង

ចំពោះក្បួនដើរដាក់ស្តែងអ្នករៀបរៀង នឹងលើកយកមកបង្ហាញជូនតែនៅពេលចាប់ ផ្ដើមដើរដំបូងរបស់ភាគីនីមួយៗបន្ទាប់ពីប៉ារ ឈ្នះតែប៉ុណ្ណោះ ដើម្បីបានទុកជាក្បួនច្បាប់ត ទៅ។

៤.១. ក្បួនដើរសម្រាប់ភាគីទី១ដែលប៉ារឈ្នះ

ដើម្បីងាយស្រួលយល់សូមតាងភាគីទី១ ជាភាគី «x» រន្ធក្បាលដើម្បីដំបូងជា x_5 , រន្ធបរិវារទី១ ជា x_1 , រន្ធបរិវារទី២ជា x_2 , រន្ធបរិវារទី៣ជា x_3 , រន្ធ បរិវារទី៤ ជា x_4 ។

បើសិនជាភាគីទី១ «x» ប៉ារឈ្នះ គេអាច ចាប់យករន្ធណាដើរក៏បាន ប៉ុន្តែត្រូវគិតថាចាប់ រន្ធណាស៊ីបានកូនច្រើនជាង។ សូមសាកល្បង បង្ហាញជូនដាក់ស្តែងដោយផ្អែកលើរូបភាពនៅ ទំព័រ៧៩។

- បើចាប់យករន្ធខ₁ ហើយដើរមកស្តាំនឹងស៊ី បានកូន៥។ ផ្ទុយទៅវិញបើចាប់យករន្ធខ₁

ដដែល ហើយដើរទៅឆ្នេង លើក្បាលជី
ម្យ៉ាងអ្នកម្ខាងទៀតនឹងស៊ីបានកូន៦។

- x₁ ដើរមកស្តាំស៊ីបានកូន៥
- x₁ ដើរទៅឆ្នេងស៊ីបានកូន៦
- ⇒ x₁ ត្រូវដើរទៅឆ្នេងស៊ីបានកូន៦
លើសដើរមកស្តាំ១

- បើចាប់យករន្ធខ₂ ហើយដើរមកស្តាំនឹងស៊ី
បានកូន៥។ បើដើរទៅឆ្នេងនឹងស៊ីបានកូន៥
ដែរ។

- x₂ ដើរមកស្តាំ : ៥
- x₂ ដើរទៅឆ្នេង : ៥
- ⇒ x₂ ដើរមកស្តាំ ឬដើរទៅឆ្នេងនឹងស៊ី
បានកូន៥ ដូចគ្នា

- បើចាប់យករន្ធខ₃ ហើយដើរមកស្តាំនឹងស៊ី
បានកូន៥។ បើដើរទៅឆ្នេងក៏នឹងស៊ីបានកូន
៥ ដូចគ្នា :

- x₃ : ដើរមកស្តាំ : ៥
- x₃ : ដើរទៅឆ្នេង : ៥
- ⇒ x₃ ទាំងដើរមកស្តាំ ឬដើរទៅឆ្នេង

នឹងស៊ីបានកូន៥ ដូចគ្នា
ដូច្នេះចាប់យករន្ធខ₂ និង x₃ ស៊ីបានកូន
៥ ដូចគ្នា

$$x_2 = x_3 = 5 \text{ (ស្តាំឬឆ្នេង)}$$

- បើចាប់យករន្ធខ₄ ហើយដើរមកស្តាំនឹងស៊ី
បានកូន៦។ បើដើរទៅឆ្នេងនឹងស៊ីបានកូន៥
- x₄ : ដើរមកស្តាំ : ៦

$$x_4 \text{ (ស្តាំ)} > x_4 \text{ (ឆ្នេង)} \text{ ឬ } 6 > 5$$

- x₄ : ដើរទៅឆ្នេង : ៥
- ⇒ ដើរមកស្តាំនឹងស៊ីបានកូន៦ លើស
ទៅឆ្នេង១

$$x_5 \text{ (ស្តាំ)} = x_5 \text{ (ឆ្នេង)} = 7$$

- បើចាប់យករន្ធខ₅ (រន្ធក្បាលជីម្យ៉ាង)
ហើយដើរទៅស្តាំនឹងស៊ីបានកូន៧។ បើដើរ
ត្រឡប់មកឆ្នេងវិញក៏នឹងស៊ីបានកូន៧ ដែរ។

- x₅ ដើរទៅស្តាំ : ៧
- x₅ ដើរមកឆ្នេង : ៧
- ⇒ ដើរទៅស្តាំឬដើរមកឆ្នេងនឹងស៊ីបាន
កូន៧ ដូចគ្នា

ដូច្នោះ សម្រាប់ភាគីទី១ (X) បើ ប៉ារ៉ាម៉ែត្រគ្រប់យករន្ធ X5 ហើយដើរ ទៅឆ្វេងឬមកស្តាំក៏បាន នឹងស៊ីបានកូន ៧ ដូចគ្នា លើសពីចាប់យករន្ធដទៃ ហើយដើរមកស្តាំ ឬ ទៅឆ្វេង។

២.២. កូនដើរជាក់ស្តែងសម្រាប់ភាគីទី២ :

ដើម្បីងាយស្រួលយល់ សូមតាងភាគីទី ២ ជាភាគីY, រន្ធក្បាលជម្រៅជាY5, រន្ធបរិវារទី១ ជាY1, បរិវារទី២ ជាY2, បរិវារទី៣ ជាY3, បរិវារ ទី៤ ជាY4។

បើសិនភាគីទី២(Y) ប៉ារ៉ាម៉ែត្រវិញនោះ ភាគីសាមីអាចចាប់យករន្ធណាដើរក៏បាន ប៉ុន្តែ ត្រូវគិតថាចាប់យករន្ធណាស៊ីបានកូនច្រើន ជាង។ សូមសាកល្បងបង្ហាញជូនជាក់ស្តែង (សូមផ្ទៀងផ្ទាត់តាមរូបភាពនៅទំព័រទី៧) :

-បើចាប់យករន្ធ Y1 ហើយដើរទៅស្តាំដៃ នឹងស៊ីបានកូន៥។ បើដើរមកឆ្វេងនឹងស៊ីបាន កូន៦

- Y1 : ដើរទៅស្តាំ : ៥
- Y1 : ដើរមកឆ្វេង : ៦
- ⇒ Y1 ដើរមកឆ្វេងស៊ីបានកូន៦ លើស ដើរទៅស្តាំ១

$$Y_1(\text{ឆ្វេង}) > Y_1(\text{ស្តាំ}) \text{ ឬ } ៦ > ៥$$

• បើចាប់យករន្ធ Y2 ហើយដើរទៅស្តាំនឹងស៊ី បានកូន៥ បើដើរមកឆ្វេងនឹងស៊ីបានកូន៥ ដូចគ្នា

- Y2 : ដើរទៅស្តាំ : ៥
- Y2 : ដើរមកឆ្វេង : ៥

⇒ Y2 ដើរទៅស្តាំឬដើរមកឆ្វេងនឹងស៊ី បានកូន៥

$$Y_2(\text{ស្តាំ}) = Y_2(\text{ឆ្វេង}) = ៥$$

• បើចាប់យករន្ធ Y3 ហើយដើរទៅស្តាំនឹងស៊ី បានកូន៥។ បើដើរមកឆ្វេងនឹងស៊ីបានកូន៥ ដែរ។

- Y3 : ដើរទៅស្តាំ : ៥
- Y3 : ដើរមកឆ្វេង : ៥

⇒ Y3 ដើរទៅស្តាំឬដើរមកឆ្វេងនឹងស៊ី បានកូន៥

$$Y_3(\text{ស្តាំ}) = Y_3(\text{ឆ្វេង}) = ៥$$

• បើចាប់យករន្ធY4 ហើយដើរទៅស្តាំនឹងស៊ីបាន កូន៦។ បើដើរមកឆ្វេងនឹងស៊ីបានកូន៥។

- Y4 : ដើរទៅស្តាំ : ៦
- Y4 : ដើរមកឆ្វេង : ៥

⇒ Y4 ដើរទៅស្តាំស៊ីបានកូនលើសដើរ មកឆ្វេង១

$$Y_4(\text{ស្តាំ}) > Y_4(\text{ឆ្វេង}) \text{ ឬ } ៦ > ៥$$

- បើចាប់យករន្ធកូន Y_5 (រន្ធកណ្តាលជីមៀង) ហើយដើរទៅស្តាំនឹងស៊ីបានកូន៧ បើដើរមកឆ្វេងនឹងស៊ីបានកូន៥ ប៉ុណ្ណោះ។

- Y_5 ដើរទៅស្តាំ : ៧

- Y_5 ដើរមកឆ្វេង : ៥

⇒ Y_5 ដើរទៅស្តាំ ស៊ីបានកូន៧លើសដើរមកឆ្វេង២

$$Y_5(\text{ស្តាំ}) > Y_5(\text{ឆ្វេង}) \text{ ឬ } ៧ > ៥$$

ដូច្នេះសម្រាប់ភាគីទី២ (Y) បើប៉ារ៉ាម៉ែត្រគ្រប់យករន្ធកូន Y_5 ហើយដើរទៅស្តាំនឹងស៊ីបានកូនច្រើនជាងដើរមកឆ្វេង ល្អជាងចាប់យករន្ធដទៃទៀត។

- ជាការសន្និដ្ឋានរួមបើគេប្រៀបធៀបមកភាគី X ដែលប៉ារ៉ាម៉ែត្រដូចគ្នា ឃើញថាចំនួនកូនស៊ីបាន៧ ដូចគ្នា ប៉ុន្តែខុសគ្នាត្រង់ទិសដើរប៉ុណ្ណោះ ពោលគឺភាគី Y ត្រូវដើរទៅស្តាំតែមួយគត់ទើបស៊ីបានកូន៧ដូចភាគី X។

២.៣. អំពីក្បួនដើរញែក

តាមពិតទៅក្បួនដើរញែកត្រូវបានគេហាមមិនឱ្យយកមកប្រើប្រាស់ក្នុងល្បែងបាយខ្ញុំនេះទេប៉ុន្តែប្រិយមិត្តអ្នកអានច្បាស់ជានឹងមានមន្ទិលសង្ស័យក្នុងចិត្តថាហេតុអ្វីបានជាក្នុងវិធានល្បែងគេហាមមិនឱ្យប្រើ? តើដើរញែកជះឥទ្ធិពលអ្វីដល់គូភាគីទាំងពីរ ហើយតើក្បួន

ដែលញែកនោះមានរបៀបដើរយ៉ាងដូចម្តេចខ្លះហើយយករន្ធណាធ្វើជារន្ធពិសេស?

- ជារួមដើរញែក គឺជារបៀបដើរសម្រាប់ផ្តល់គូប្រកួតឱ្យចុះចាញ់ដោយឆាប់រហ័សព្រោះ ដើរញែកអាចចាប់យករន្ធពិសេសដែលដើរទៅស៊ីបានកូនច្រើនរហូតដល់ទៅម្ភៃពោលគឺប្រហាក់ប្រហែលនឹងពាក់កណ្តាលនៃចំនួនកូនសរុបដែលត្រូវប្រើប្រាស់ទាំងសៃសិបពីរ។ ដើរញែកគឺគេចាប់យកកូនក្នុងរន្ធពិសេសណាមួយដែលបានកំណត់ទុកថាស៊ីច្រើនជាងគេ។ គេដាក់កូនទៅក្នុងរន្ធបន្ទាប់ខាងមុខ រួចត្រឡប់មកដាក់កូនក្នុងរន្ធខាងក្រោយ ហើយបន្តដើរជាធម្មតា។
 ឧទាហរណ៍: បើភាគីទី១ តាងដោយ(X) ចង់ដើរញែកគឺគេកំណត់យករន្ធកូន X_3 ដើម្បីដើរដោយដាក់កូនមួយទៅរន្ធកូនហើយដាក់កូនមួយទៀតទៅរន្ធកូនហើយដើរបន្តមកស្តាំ។ ជាលទ្ធផលគឺគេទទួលបានកូនចំនួនម្ភៃ។ បើភាគីទី២ តាងដោយ(Y) ត្រូវដើរមុនហើយចង់ដើរញែក។ គឺគេចាប់យករន្ធកូន Y_2 ដោយដាក់កូនមួយនៅរន្ធកូនមួយទៀតនៅរន្ធកូនស្តាំ ហើយដើរបន្តមកស្តាំ។ ជាលទ្ធផលគឺគេអាចស៊ីបានកូន១៥ពោលគឺជិតពាក់កណ្តាលនៃកូនទាំងសៃសិបពីរ។ ហេតុដូច្នេះបានជាក្នុងវិធានគេហាមមិនឱ្យភាគីណាមួយលេងដើរញែក ប៉ុន្តែ ដើរញែកក៏មានចែងច្បាស់ក្នុងក្បួនដើរបស់បាយខ្ញុំដូចទើបនឹងបានរៀបរាប់រួចមកហើយនេះ។

ដូច្នេះជាការសន្និដ្ឋានបើភាគី X ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ៖
 ចង់ដើរញែកត្រូវចាប់យករន្ធខ១ ញែកទៅឆ្វេង
 រួចមកស្តាំហើយដើរបន្តមកស្តាំទើបស៊ីបានកូន
 ម្តេ។

បើភាគ Y ប៉ារ៉ាម៉ែត្រ៖ ចង់ដើរញែកត្រូវ
 ចាប់យករន្ធខ២ ញែកទៅឆ្វេងរួចញែកមកស្តាំ
 ហើយដើរបន្តមកស្តាំទើបស៊ីបានកូនចំនួនដប់
 ប្រាំលើសខ្លះគ្នាចំនួន៥ ។

៥. វិធានល្បួងបាយខ្ញុំ

មិនថាល្បួងណាជាល្បួងណាទេឱ្យតែ
 មានឈ្មោះថាល្បួងតែងតែមានវិធានជាប់មក
 ជាមួយដើម្បីធានាសណ្តាប់ធ្នាប់របៀបរៀបរយ
 ឬក៏ធានារូបយុត្តិធម៌ឱ្យភាគីម្ខាងៗ ចំពោះល្បួង
 បាយខ្ញុំ គេឃើញមានវិធានក្នុងការលេងមានជា
 អាទិ៍ :

- ភាគីណាឈ្នះត្រូវដើរមុន
- ហាមមិនឱ្យដើរញែក
- រន្ធក្បាលជីមៀងត្រូវដាក់កូនប្រាំរន្ធ
 បរិវារត្រូវដាក់កូនបួន
- ពេលដើររន្ធមួយអាចដាក់បានកូនតែ
 មួយគត់
- មិនអាចដើររំលងឬផ្ទោះរន្ធ
- មានរន្ធចន្លោះ (រន្ធទទេ) ទើបអាចស៊ីរន្ធ
 បន្ទាប់បាន

- អាចស៊ីបានច្រើនរន្ធ កាលបើមានរន្ធ
 ចន្លោះ (ជារន្ធទទេ)
- ពេលដើរបើអស់កូនត្រូវចាប់យករន្ធ
 បន្ទាប់ដើរបន្ត
- មិនឱ្យដាក់កូនក្នុងរន្ធស្តុយ បើជ្រុលដាក់
 មិនអាចយកវិញបានទេ
- បើដើរទៅអស់កូនហើយនៅរន្ធបន្ទាប់
 មានរន្ធពីទំនេរមិនអាចបន្តសកម្មភាព
 បានទេ
- ភាគីមួយដើរចប់ភាគីមួយទៀតអាចដើរ
 បាន
- សល់កូនមួយ ឬពីរ ត្រូវបញ្ឈប់ការដើរ
 ហើយចែកកូនគ្នា (កូននៅខាងណា
 ខាងនោះទទួល)
- ចាញ់គេត្រូវផ្តុំរន្ធ ហើយផ្តុំឱ្យកូនប៉ើង
 ដល់មាត់រន្ធ
- គោរពវិធានឱ្យបានម៉ឺងម៉ាត់ជៀសវាង
 ការរំលោភបំពាន

៦. សារប្រយោជន៍របស់ល្បួងបាយខ្ញុំ

ល្បួងបាយខ្ញុំបានផ្តល់នូវសារប្រយោជន៍
 មួយចំនួនចំពោះបុគ្គលម្នាក់ៗដាក់ស្តែង :

- បាយខ្ញុំបណ្តុះនូវស្មារតីឆ្ងាតវាងវៃចំពោះ
 បុគ្គល
- ចេះល្បួងដើរបានចំណេញនិងយក
 ឈ្នះលើគូប្រកួត

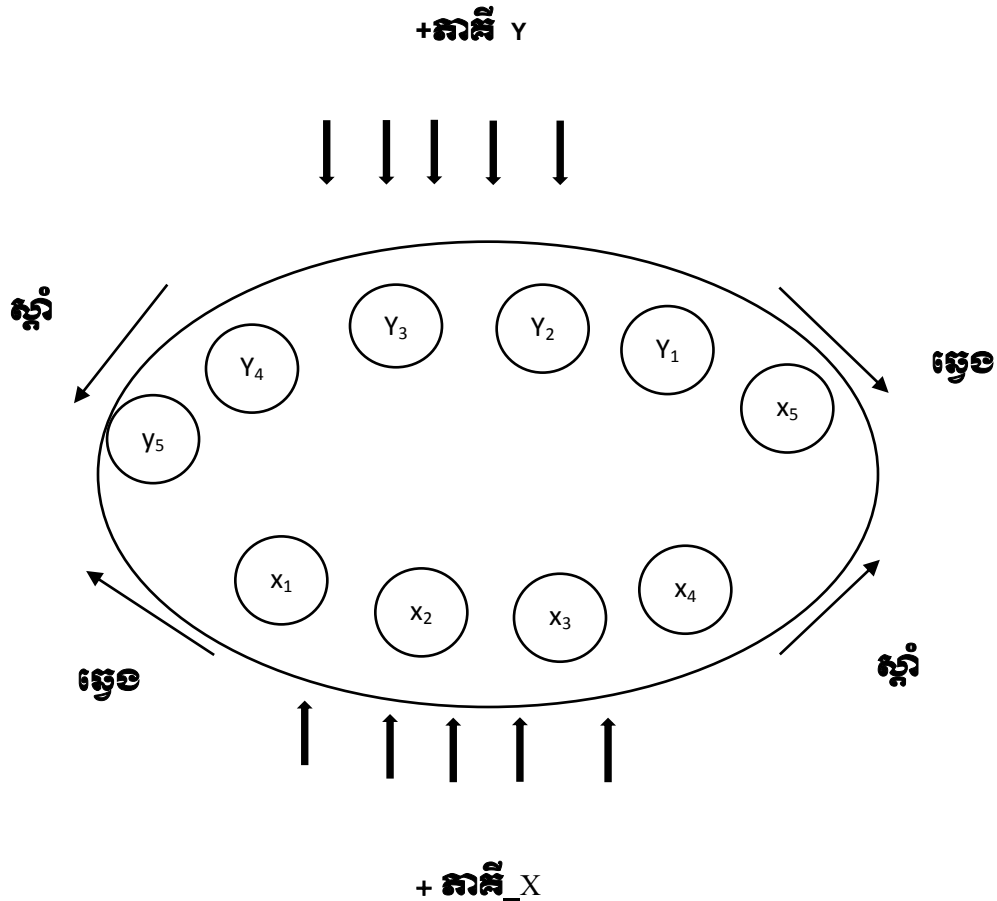

- កាត់បន្ថយភាពតានតឹងបន្ទាប់ពីធ្វើការហាត់នឿយ
- ទទួលបាននូវវប្បធម៌ដែលមានមកហើយឱ្យរស់រានមានជីវិតពីជំនាន់មួយទៅជំនាន់មួយ។

ទំនងជាមិត្តភាពឬទំនាក់ទំនងសង្គមដ៏ជិតស្និទ្ធមួយក្នុងចំណោមមិត្តភក្តិក៏ដូចជាសមាជិកគ្រួសារដែលចាត់ទុកជាផែនគ្រឹះដ៏រឹងមាំសម្រាប់សង្គមជាតិ។ ទន្ទឹមនឹងនេះបើគេគិតពិចារណាទៅលើការដើរវិញល្បែងបាយខ្ញុំក៏អាចចុះបញ្ជាំងឱ្យឃើញពីស្មារតីចេះគិតគូរប្រមាណទុកបានត្រឹមត្រូវលើការខាតបង់ឬចំណេញដែលជាទស្សនវិជ្ជាមូលដ្ឋាននៃវឌ្ឍនភាពក្នុងមុខរបរចិញ្ចឹមជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ប្រជាជនខ្មែរគ្រប់រូបប្រហែល។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ថ្វីត្បិតតែមិនមានសកម្មភាពមមាញឹកឬបរិយាកាសខ្សៀវខ្សាវ ដូចល្បែងបោះអង្កញ់ក្តី ក៏ល្បែងបាយខ្ញុំអាចរក្សាបាននូវរូបភាពទំនាក់

* គ្រួសារបាយខ្ញុំ និងទិសនៃការដើរ

- X_1, x_2, x_3, x_4 : រន្ធបរិវាររបស់ភាគី X
- X_5 : រន្ធក្បាលដីម្យ៉ាងរបស់ភាគី X
- Y_1, y_2, y_3, y_4 : រន្ធបរិវាររបស់ភាគី Y
- Y_5 : រន្ធក្បាលដីម្យ៉ាងរបស់ភាគី Y